

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 10 năm 2021

Số 574

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn dứt khoát thực hành thì phải làm sao?
- 2) Hướng thanh bằng cách nào?
- 3) Tại sao phải sầu?
- 4) Lòng tham của con người có phát triển không?
- 5) Buồn mà không biết buồn việc gì?
- 6) Làm sao hợp tác chặt chẽ được?
- 7) Duyên Trời tận độ ở nơi nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 04/1/04 1) Hỏi: Muốn dứt khoát thực hành thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn dứt khoát thì phải chịu kiểm soát cẩn thận. Kệ: Kiểm soát đồng đều trong quy luật Thành tâm xây dựng hướng tâm lành Quy nguyên thiên giác tự nhiên thành Chuyển hoá không ngừng tự hướng thanh.	Atlantic city, 05/1/04 2) Hỏi: Hướng thanh bằng cách nào? Đáp: Thưa hướng thanh bằng trung tìm bộ đầu. Kệ: Hướng thanh tự đạt giải tâm sâu Thức giác chính mình rõ ý sâu Chuyển hoá không ngừng rõ nhiệm màu Quy nguyên thiên giác chuyển khai màu.
Atlantic city, 06/1/04 3) Hỏi: Tại sao phải sâu? Đáp: Thưa tại vì uất khí dồn dập. Kệ: Uất khí tràn đầy ý chí chẳng thông Tâm không dứt khoát trí lòng vòng Hợp thành động loạn không khai triển Quý tướng Trời cao khai triển liền.	Atlantic city, 07/1/04 4) Hỏi: Lòng tham của con người có phát triển không? Đáp: Thưa lòng tham của con người tạo thói quen. Kệ: Tập quán gây nên càng dấy động Tham dâm động loạn tự tham tòng Mê tiền địa vị tự ngoài trong Không tiến không mình khó triển vòng.
Atlantic city, 08/1/04 5) Hỏi: Buồn mà không biết buồn việc gì? Đáp: Thưa buồn mà không biết buồn việc gì là do uất khí quá nhiều trong nội tạng. Kệ: Uất khí gia tăng tại bực lòng Buồn rầu thiếu thốn tự tham tòng Dây dưa động loạn tự ngoài trong Phát triển không thành duyên khó đạt.	Atlantic city, 09/1/04 6) Hỏi: Làm sao hợp tác chặt chẽ được? Đáp: Thưa chỉ có dứt khoát tu tiến thì mới có thể hợp tác tốt được. Kệ: Dứt khoát tu tiến thành tâm độ Tận tâm thực hành để tâm vô Quy nguyên giếng mỗi cứu thân bồ Giải giới phân minh tự tiến vô.
Atlantic city, 10/1/04 7) Hỏi: Duyên Trời tận độ ở nơi nào? Đáp: Thưa duyên Trời tận độ ở nơi thanh tịnh. Kệ: Giếng mỗi khai thông tự cảm hòa Không ngừng tiến hóa tự giao duyên Thành tâm hướng thượng truy nguồn gốc Tiến hóa không ngừng tự vượt xuyên.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 14

Chuyển hành tiến giải quy thiên thuận
Khổ cảnh tạo duyên hợp ngũ quần
Đạo pháp phân hành chơn lý giải
Hoàn nguyên nguồn cội lý môn huân.

Môn huân khai triển thượng tầng
Khai thông đời đạo chẳng cần chấp mê
Dừng tâm hướng trở lộn về
Quê xưa nguồn cội hương quê cha già
Thâm tâm mật niệm Di Đà
Điễn hòa các giới minh xa hiểu gần
Giải thông thanh trực nhiều tầng
Tự hành sáng suốt muôn phần cảm giao
Chẳng phân Trời thấp hay cao
Trong ta sẵn có nơi nào cũng thông
Năm trong định luật hóa công
Quy về thanh tịnh khỏi phòng khỏi lo
Dù cho thế sự quanh co
Tan tan tụ tụ lần mò đến nơi
Rõ mình rõ họ rõ Trời
Quy nguyên không động chẳng lời thở than
Đệ huynh huynh đệ luận bàn
Điễn tròn sáng suốt bằng hoàng tiêu tan
Hành trình tiến giải tâm an
Cha Trời ban rải mở đường cứ đi
Tiến trình sắp đặt uy nghi
Điễn thanh tự giải hợp thì tiến lên.

Montreal, ngày 12-4-1980

“Chuyển hành tiến giải quy thiên thuận”: Chúng ta tu, ngồi thiền thì cái luồng điễn bên trong mình chuyển hành. Chuyển hành đi đâu? Chuyển hành đi lên sau khi làm Pháp Luân Thường Chuyển. Quy thiên thuận: hướng thượng, giải tỏa, phát triển đi lên.

“Khổ cảnh tạo duyên hợp ngũ quần”: Khổ cảnh ở thế gian tạo duyên hợp ngũ quần. Chỗ nào kêu bằng

ngũ quần? Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ quay quần trong các nơi, các giới kêu bằng ngũ hành, ngũ quần.

“Đạo pháp phân hành chơn lý giải”: Nhờ đạo pháp phân hành đưa chơn lý đời đời không thay đổi và giải thích cho nhân sinh hiểu rõ.

“Hoàn nguyên nguồn cội lý môn huân”: Chúng ta trở về nguyên căn nguồn cội thì chúng ta mới thấy rằng cái lý môn huân là phát triển đi lên, khai thông. Bước vào thiên giới rồi mới khai rõ, mới hiểu được môn huân tiến triển.

“Môn huân khai triển thượng tầng”: Môn huân trên bộ đầu các bạn đi tới ngũ uẩn giai không rồi môn huân khai triển thượng tầng.

“Khai thông đời đạo chẳng cần chấp mê”: Đời đạo chúng ta không chấp, không phải bình ông Phật, chấp ông Phật. Mê chuyện này, mê chuyện kia, mê ông Phật cũng không được, không cần chấp mê nữa. Chúng ta đi trong sự công bằng, quân bình của đạo lực, đi trong sự sáng suốt phát triển vô tận.

“Dừng tâm hướng trở lộn về”: Chúng ta dùng dừng tâm là chúng ta mình xét rồi, đời đời thanh tịnh mới đạt được cái dừng. Tâm hướng trở lộn về.

“Quê xưa nguồn cội hương quê cha già”: Chúng ta trở về Đấng Cứu Thế, Chúa Tể cần khôn vũ trụ là cha của muôn loài vạn vật.

“Thâm tâm mật niệm Di Đà”: Trong thâm tâm chúng ta mật niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

“Điễn hòa các giới minh xa hiểu gần”: Luồng điễn đó, sáu cái luân xa trong bản thể con người triển giải tới lục tâm thông. Khi mà chúng ta hòa các nơi các giới rồi chúng ta hiểu xa, hiểu gần rõ ràng mọi sự việc đều do tạo hóa an bài trong sự sáng suốt tinh vi dẫn tiến phần hồn con người tiến hóa.

“Giải thông thanh trực nhiều tầng”: Cơ tạng chúng ta, cái tiểu vũ trụ này có thanh, có trực, mà phân nhiều tầng, thượng, trung, hạ, mỗi tầng lại có chín tầng. Ba lần chín hai mươi bảy tầng. Mà chúng ta không làm Pháp Luân, không lấy sự thanh cao bề

trên để hóa giải nó, không lấy sự sáng suốt của chơn lý để chiếu rọi nó thì làm sao mà giải thông thanh trước được?

Cho nên chúng ta phải mượn cái pháp, mà mượn pháp rồi chúng ta phải hành mới giải. Còn nếu chúng ta không hành thì không bao giờ giải được nhiều tầng. Mới giải được tầng chút xíu, rồi tưởng ta hiểu chơn lý, rồi lý luận sai. Cho nên phải hành,

có biết bao nhiêu đi nữa cũng phải hành. Còn mang thể xác này là phải hành. Hành là lo quét, lo dọn, lo sửa soạn đầu đố, sống trong trật tự của tiểu vũ trụ mới hòa đồng trật tự của đại vũ trụ càn khôn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cho bạn đạo Châu Xâu Dứng đã qua đời ngày 15 tháng 9 năm 2021 vào lúc 4 giờ 20 sáng tại Việt Nam. Hưởng thọ 73 tuổi. Nguyên cầu linh hồn chị được siêu thăng tịnh độ.

Thiền Đường Thanh Hoà kính báo và cảm ơn quý bạn đạo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sydney, ngày 27 tháng 1 năm 1994

XUÂN DI LẠC

Di thiện tối lạc, bạn ơi!
Nhớ Trời mà tiến, nhớ nơi an toàn.
Cùng tu khai triển nhiều màn,
Quy y Phật pháp đàng hoàng hơn xưa.
Dù cho thế sự nắng mưa,
Trì tâm tu luyện chẳng thừa tình Trời.
Bình tâm hành pháp sáng ngời,
Từ bi khai triển thanh thoi nhẹ nhàng.
Thành tâm tu học bạc bàn,
Đời là tạm cảnh, trú sang cảnh Trời.
Xuân nay khai mở hợp thời,
Di thiện tối lạc, lập đời an khương.
Cùng chung bạn đạo quý thương,
Vui xuân tươi đẹp gieo gương thế trần.
Bình tâm học hỏi một phần,
Từ bi rộng mở ân cần dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

55. CHUYỆN NĂM VŨ KHÍ (Tiền Thân Pancayudha)

Người với tâm ly tham...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo sư đã kể về một Tỳ kheo thối thất tinh tấn. Thế Tôn cho gọi Tỳ kheo ấy và hỏi:

- Có thật chăng, này Tỳ kheo, ông thối thất tinh tấn?

- Thưa có thật, bạch Thế Tôn.

- Thuở xưa, trong những trường hợp cần phải tinh tấn, bậc hiền trí đã tinh tấn, do vậy, đã đạt được vương vị.

Nói vậy xong, bậc Đạo sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamdatta trị vì nước Ba-la-nại. Bồ Tát nhập thai vào làm con hoàng hậu. Đến ngày đặt tên, sau khi mời tám trăm vị Bà-la-môn và cúng dường những vị này mọi dục lạc, vua và hoàng hậu hỏi họ về các tướng. Các Bà-la-môn thiện xảo về tướng, thấy được sự thành tựu các tướng của hoàng tử, đã trả lời:

- Thưa Đại vương, hoàng tử đầy đủ các công đức, sau khi ngài qua đời, sẽ lên ngôi vua, được danh vọng lẫy lừng với tài sử dụng năm loại vũ khí, sẽ trở thành con người tối thượng ở toàn cõi Diêm-phù-đề.

Nghe lời nói của các Bà-la-môn, vua và hoàng hậu đặt tên cho hoàng tử là Pancayudhakumara (hoàng tử có năm vũ khí). Đến lúc trưởng

thành, vừa mười sáu tuổi, vua cho gọi hoàng tử và bảo:

- Này con thân, con hãy đi học nghề!

- Thưa Thiên tử, con học với ai?

- Hãy đi, con thân, con sẽ học với bậc thầy có danh tiếng mọi phương tại thành Takkasila, trong nước Gandhara. Và đây là tiền con sẽ trả cho thầy.

Nói xong, vua giao cho một ngàn đồng tiền vàng vừa đưa hoàng tử ra đi. Hoàng tử đến đấy, học nghề xong, được thầy cho năm loại vũ khí. Sau đó đánh lễ thầy, hoàng tử ra khỏi thành Takkasila, đeo theo năm loại vũ khí và lên đường trở về Ba-la-nại. Giữa đường, hoàng tử vừa đến một khu rừng, tại đấy có một Dạ-xoa tên là Silesaloma (Lông dính) đang ngự trị. Từ đầu rừng, người đi đường thấy hoàng tử liền ngăn chặn chàng lại, bảo rằng trong rừng có Dạ-xoa tên là Silesaloma ngự trị sẽ giết hại mọi người khi nó thấy họ. Hoàng tử tự tin mình, không chút sợ hãi như con sư tử lông bờm, vẫn đi vào ngôi rừng.

Gặp nhau ở giữa khu rừng ấy, con Dạ-xoa hiện ra trước hoàng tử với thân cao như cây Ta-la (cọ dừa), với đầu lớn như ngôi nhà có nóc nhọn, với cặp mắt to như hai cái bát, với hai nanh như hai búp cây củ cải, với mỏ như điều hâu, với bụng có nhiều đốm đỏ tía, với bàn tay bàn chân xanh lè, Dạ-xoa nói:

- Người đi đâu đấy? Hãy đứng lại. Người là món ăn của ta!

Hoàng tử nói:

- Đây Dạ-xoa ta tin ở ta nên vào đây, người thật là liều mạng. Nếu người đến gần ta, ta sẽ bắn người với mũi tên có tẩm thuốc độc và hạ người tại chỗ.

Sau khi dọa nạt, hoàng tử lấp tên có tẩm thuốc độc và bắn, bắn liên tục cho đến năm mươi mũi tên. Tất cả đều dính vào lông Dạ-xoa, nó gạt năm mươi mũi tên rơi xuống chân nó, xong liền xông tới hoàng tử. Hoàng tử lại dọa rút gươm chém. Cây gươm dài ba mươi hai đốt cũng dính vào lông Dạ-xoa. Rồi hoàng tử đâm ngọn giáo vào nó. Ngọn giáo cũng dính chặt vào đó.

(còn tiếp)

